

ende det første Punkt i § 1, hvor der er Tale om Indskrivning af Rejsegods, og hvor man har bibeholdt Indskrivningsgebyret af 10 Øre. Dette Punkt blev omtalt af det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund). Jeg mener, at det var ønskeligt, om man kunde undgaa dette Indskrivningsgebyr og i Stedet for forhøje Taksten for Billetterne for længere Afstande, hvor der jo som Regel medføres Rejsegods. Jeg ved ikke, om det tilfører Statsbanerne nogen særlig betydelig Indtægt, men at det for de rejsende ofte er en Gene, at de først skulle til Billetkontoret og derefter til Indskrivningskontoret for Rejsegods, hvilket, naar der er mange til Stede, ofte kan forsinke Togets Afgang, det hører man almindelig. Og dertil kommer, at mange ere utilbøjelige til at betale det lille Gebyr og derfor slæbe mere Rejsegods ind i Kupeen, end det er godt for de Passagerer, der ellers skulle have Plads derinde. Jeg vilde henstille til det ærede Udvalgs Overvejelse, om der ikke kunde ske en Forandring heri, saaledes at man blev fri for denne Overfyldning med Rejsegods i Kupeerne, som nu finder Sted.

Under Punkt b. i 3) er det bestemt, at Taksterne for længere Afstande skulle væsentlig modereres, og saa følge de nærmere Bestemmelser om, hvorledes de skulle ansættes. Jeg tror, at nogen Forhøjelse der vilde maaske ikke være af Vejen, naar man kunde undgaa at forhøje paa de kortere Afstande. Nu hørte jeg af ærede Medlemmer, at det er de korte Afstande, der giver den største Udgift for Jernbaneadministrationen, men for en Købstad og dens Opland har det den aller største Betydning, at Taksterne for de korte Afstande ikke forhøjes i nogen væsentlig Grad. Der er allerede Konkurrence nok mellem By og Land, og jo lettere Mulighederne ere for, at de kunne komme til hinanden, des bedre. Jeg tror i det hele taget, at nogen Forhøjelse paa de længere Afstande ikke vil mærkes saa føleligt eller vække den Utilfredshed som en Forhøjelse paa de kortere Afstande.

Endelig glæder jeg mig meget over, at Dobbeltbilletsystemet er blevet indført, i Modsætning til en anden æret Taler, der mente, at det var meget uheldigt. Men jeg skal ikke nægte, at jeg havde ønsket dette System en lille Smule friere, end det er foreslaaet her. Det af Jernbanekommissionen nedsatte Udvalg har jo været ude at rejse i Udlandet og set, hvorledes Forholdene ere der, og jeg har tænkt mig, at man muligvis en lille Smule havde

efterlignet Forholdene i Udlandet paa den Maade, at det blev mere frit for Folk, der havde dobbelte Billetter, med Ud- og Indstigning, saaledes at Dobbeltbilletter ikke alene skulde gælde for den Strækning, hvortil de løse dem — dette, at de 30 Kilometer blive satte til 100 Kilometer, anser jeg for mindre heldigt — men at de ogsaa gav Ret til Ind- og Udstigning under Vejs, og ikke kun gjaldt inden for et bestemt Tidsrum; Pladsen optages jo kun en Gang alligevel, og den Kontrol, der skal føres dermed, føres jo ved Tilbagelevering af Dobbeltbilletten. Det, der er traaet hindrende i Vejen for at udvide Adgangen til Benyttelse af Returbillet, er denne Angst for, at der ikke bliver tilstrækkelig Kontrol, eller jeg ved ikke hvad, men jeg kan ikke indse andet, end at Dobbeltbilletterne ere en stor Behagelighed for Publikum, og jeg kan ikke tænke, at det skulde være nogen særlig stor Gene for Statsbanerne; der kan i alt Fald ikke være Tvivl om, at det vilde være heldigt for de større Stationer, om de ved større Festligheder og lignende Lejligheder, som der er fremhævet, kunde udstede Dobbeltbilletter, hvorved jo ogsaa Publikum vilde blive hurtigere betjent. Dette taler ogsaa for, at Systemet ikke er saa galt, ikke alene paa de korte Afstande, men ogsaa paa de længere Afstande.

Saa er der Befordringen med Iltog eller Eksprestog, hvor der fremtidig skal opkræves en Tillægsbetaling ud over den fastsatte Betaling for Befordring med almindelige Persontog. Jeg tror ikke, det er klogt og rigtigt at gøre det. Det vil altsaa sige, at Folk, der f. Eks. skulle fra Frederikshavn til Kjøbenhavn, fremtidig skulle køre med de langsomme Tog, de saakaldte Bummeltog, naar de ikke ville betale den forhøjede Pris. Det vil navnlig være Folk, der have meget god Tid, der ville tage sig en lille Jernbanerejse for Fornøjelse, som benytte den Slags Tog; alle de andre skulle op med Ekstrabetaling. Jeg vilde anse det for heldigere, at der var den samme Takst over det hele, selv om det var den højeste Takst. Jeg kan ikke se, at det er rigtigt, at der gives nogen Ekstrabetaling for at komme med Iltog eller Eksprestog, de, der rejse med de langsomme Tog, skulde snarere, havde jeg nær sagt, have lidt, fordi det varer saa længe, til de komme til deres Bestemmelsessted.

Priserne paa Abonnementskort for Rejser mellem samtlige Stationer ere fastsatte